

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 24/01/2025.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 155

Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta, một đạo tràng chánh pháp thì phải có đạo phong, học phong. “*Đạo phong*” là có phương pháp tu học. “*Học phong*” là học tập. Chúng ta học tập thì nhất định phải có người giảng dạy. Ngày trước, lão cư sĩ Lý Bình Nam nói với Hòa Thượng: “*Ngày nay ông quỳ dưới chân tôi để cầu học Phật pháp nhưng tương lai, ông phải đem Phật pháp quỳ dưới chân mọi người để dâng lên*”. Những người chân thật có tâm độ sinh, tâm hoằng dương Phật pháp thì họ không ngại phải quỳ xuống để mang Phật pháp đến cho chúng sanh.

Nếu người thế gian không biết đến Phật pháp, họ tùy tiện tạo nghiệp thì chắc chắn cuộc đời của họ và những người xung quanh họ sẽ đau khổ, gặp nhiều chướng ngại. Nếu chúng ta tùy tiện tạo nghiệp, tùy tiện theo tập khí phiền não thì Cha Mẹ, con cái trong nhà, thân bằng quyến thuộc của chúng ta cũng sẽ bị liên lụy. Chúng ta làm thế nào để đem Phật pháp đến cho mọi người, giúp họ giác ngộ, giúp họ cản trở trong đời nhân xử thế tiếp vật? Chúng ta không thể có ý niệm rằng ai tu thì người đó chứng, ai tạo nghiệp thì người đó phải thọ báo. Đây là ý niệm sai lầm. Nếu người thân chúng ta tạo nhiều nghiệp chướng, phải nhận nhiều nghiệp báo thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến sự tu tập của chúng ta. Cho dù có một cơ duyên rất nhỏ thì chúng ta phải đem Phật pháp, đem chuẩn mực Thánh Hiền giới thiệu với họ, giúp họ có cơ hội tiếp nhận.

Khi mọi người có cơ hội học tập Phật pháp, nếu họ có thể thực tiễn được ngay trong đời này thì rất tốt, nhưng cho dù đời này họ không làm gì thì họ cũng đã được gieo chủng tử Phật pháp trong A lại da thức, chắc chắn đời sau họ sẽ có cơ hội gặp Phật pháp. Vậy thì tại sao chúng ta không nỗ lực giúp họ có cơ hội được tiếp nhận Phật pháp?

Tôi thường đi đến nhiều nơi, nếu có cơ hội thì tôi ân cần đến thăm viếng mọi người. Tôi chỉ đến thăm mà không nói đạo lý vì mọi người không thích nghe nhiều đạo lý. Chúng ta thật làm thì trong vô hình chung họ tự bị ảnh hưởng. Tôi có cảm nhận về điều này rất sâu sắc.

Hôm qua, tôi gặp một người em, em tôi nói, những tháng gần đây, người cháu của tôi thường lên phòng là mở tivi để nghe Thầy Thái hoặc tôi giảng bài, mỗi lần nghe khoảng 3 đến 4 giờ. Tôi chưa bao giờ nhắc người trong nhà phải nghe giảng. Người cháu đó trước đây ăn chơi vô độ nên hiện tại đầu óc của cậu có một chút ngễnh ngãng nhưng cậu đã chủ động nghe Phật pháp và giáo dục Thánh hiền. Những người em của tôi thì

gần như ngày nào cũng mở những bài tôi giảng để nghe. Tôi thật làm và trong vô hình, tự nhiên những người xung quanh bị ảnh hưởng.

Người xưa nói một câu rất sâu sắc: “*Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ*”. Nếu chúng ta làm được một chút thành tựu thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến những người xung quanh, nhất là người thân của chúng ta. Người xưa cũng nói: “*Nhất nhân hành đạo, cửu huyền thặng*”. Chúng ta chỉ cần có ý niệm tốt, đời sống tốt, cải đổi chính mình tốt thì những người thân xung quanh chúng ta cũng tự nhiên tốt theo. Khi mọi người gặp những việc liên quan đến lĩnh vực Phật pháp, giáo dục Thánh Hiền thì họ sẽ nghĩ ngay đến chúng ta và đến tìm chúng ta.

Tôi có một người anh họ, các con của anh đang học đại học, gần đây, hai vợ chồng anh gây lộn, người vợ bỏ đi, anh gọi điện cho tôi hỏi là có thấy vợ anh đi theo tôi tu học không. Tôi hỏi, vì sao anh lại nghĩ như vậy. Anh họ tôi nói, vợ anh ngày nào cũng tu hành, niệm Phật, nên anh nghĩ có thể cô ấy đi tìm tôi để tu hành. Chỉ cần chúng ta làm tốt thì chắc chắn chúng ta sẽ ảnh hưởng những người xung quanh. Điều này đúng như Phật nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Hoàn cảnh nhất định sẽ chuyển theo tâm chúng ta. Tâm chúng ta đã chuyển tốt thì hoàn cảnh nhất định sẽ chuyển tốt.

Tôi mới đến thành phố Hồ Chí Minh, khu phố này, ngày trước tôi ở đã ở hơn chục năm và tôi cũng đã chuyển đi hơn chục năm, mọi người vẫn ấn tượng và có tình cảm rất đặc biệt, thân thiện với tôi, họ cũng đều biết tôi là người tu hành. Chúng ta tu hành mà những người xung quanh không dành cho chúng ta tình cảm đặc biệt thì chúng ta đã làm điều gì đó sai, chúng ta phải mau cải sửa. Nơi nào tôi đến, mọi người đều luôn dành cho tôi tình cảm đặc biệt. Chúng ta phải có niềm tin vào điều này. Người xưa nói: “*Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu do tâm ta*”.

Ở Sơn Tây, ngày trước là một khu đất hoang vắng, hiện tại, ở đó đã trở thành một khu vườn xanh tốt, những người xung quanh đó đều có được sự ảnh hưởng rất tốt. Có một người ngày trước thường ăn nhậu, anh đã có nhiều đời vợ, gần đây anh nói với tôi: “*Cảm ơn các Thầy, từ ngày có các Thầy về đây, con đã thay đổi hoàn toàn!*”. Tôi rất bất ngờ khi nghe anh nói như vậy! Nhờ anh thay đổi mà người Cha, người chú của anh cũng trở nên rất thân thiện với chúng ta. Những việc làm của chúng ta đã được chứng thực là ảnh hưởng tốt đến những người xung quanh. Những điều này giúp chúng ta có thêm niềm tin, nỗ lực, tinh tấn hơn trong việc tự thay đổi, tự làm mới.

Hòa Thượng nói: “*Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu do tâm ta*”. Cảnh chưa tốt là do tâm chúng ta chưa tốt. Tâm chúng ta tốt thì nhất định cảnh duyên sẽ tốt, hoàn cảnh sống của chúng ta trở nên tốt, chúng ta gặp được những duyên tốt.

Hôm qua, tôi không sắp đặt trước nhưng cảnh duyên đều diễn ra rất tốt, tôi đã tri ân, báo ân một số người. Buổi sáng, sau khi học cùng mọi người xong, tôi đến quận 7 chúc Tết, động viên các cô, tôi nhớ đến người đã mở ngôi trường ở quận 7 nên tôi đến thăm,

ở đó, tôi tình cờ, gặp chủ nhà của ngôi nhà và cùng mời họ đi ăn chay. Tất cả không có sự sắp xếp trước nhưng mọi người đều rất vui. Tâm chúng ta luôn nghĩ đến sự tri ân, báo ân nên mọi việc giống như đã có sự sắp xếp. Buổi chiều, tôi cũng không hẹn trước nhưng mọi người mời những người hàng xóm cùng đến ăn cơm, chúng tôi cùng nhau ăn một bữa cơm chay thân mật, những người hàng xóm rất cảm động. Họ cảm động thì họ sẽ sinh tâm kính trọng, ngưỡng vọng đối với Phật pháp.

Chúng ta không cần phải nói Phật pháp thì mới độ được người. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta đừng đem một bộ kiêu dáng, cách thức khô cứng để áp đặt cho người khác”**. Chúng ta chỉ cần sống tốt, đối nhân xử thế có tình người thì mọi người sẽ cảm động, ngưỡng mộ, họ sẽ tìm hiểu tại sao chúng ta có lối sống như vậy. Họ biết chúng ta tu học Phật pháp thì họ sẽ tìm đến học Phật pháp.

Tôi đi đến đâu, mọi người cũng biết tôi là người ăn chay, học Phật. Chúng ta phải hiểu câu người xưa nói: **“Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu do tâm ta”**. Chúng ta vẫn gặp cảnh chướng ngại, gặp duyên không tốt thì do tâm chúng ta còn có chướng ngại, chúng ta còn nhiều khởi tâm động niệm không tốt.

Hòa Thượng nói: **“Trong tám vạn bốn ngàn pháp môn thì pháp môn Tịnh Độ giúp chúng ta ngay đời này thành tựu. Đại sư Thiện Đạo đã nói: “Chư Phật sở dĩ xuất hiện ở thế gian là để nói ra bổn nguyện của Phật A Di Đà”. Hai câu nói này nói được quá hay! Tất cả chư Phật tại vì sao xuất hiện ở thế gian này? Chính là để nói “Kinh Vô Lượng Thọ”, chỉ có “Kinh Vô Lượng Thọ” có thể giúp chúng sanh ngay trong một đời có thể thành Phật”**.

Tất cả chư Phật xuất hiện ở thế gian này vì nói rõ, giới thiệu rõ pháp môn Tịnh Độ cho chúng sanh. Hòa Thượng Hải Hiền đã làm chứng chuyển cho chúng ta, Ngài đã niệm Phật, tự tại vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi. Người có sức định thượng thừa mới có thể lưu lại thân kim cang bất hoại như vậy.

Hòa Thượng nói: **“Kinh Vô Lượng Thọ” nói được thấu triệt tất cả pháp của thế gian. Nếu chúng ta đã tường tận, thấu suốt thì chúng ta mới chân thật có thể buông xả, chúng ta thật buông xả thì tâm chúng ta mới có thể thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì tự nhiên tâm bình đẳng, trí tuệ được lưu lộ, chúng ta nhìn mọi việc rất rõ ràng”**.

Chúng ta nhìn được thấu thì mới buông được xuống, chúng ta không nhìn được thấu thì sẽ không buông được xuống. Hằng ngày, chúng ta chấp trước, vướng bận rất nhiều. Chúng ta dính mắc vào **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân, si, mạn”**. **“Buông xả”** là chúng ta tan nhạt, nhẹ dần với những tập khí, phiền não này. Chúng ta nhẹ dần với những tập khí này thì chúng ta sẽ rất thanh thoi. Chúng ta thật làm thì chúng ta mới thật có sự trải nghiệm.

Có những việc, mọi người tưởng rằng, nếu tôi nhìn thấy thì tôi sẽ rất vui nhưng khi tôi nhìn thấy thì tôi đã bảo mọi người phải dừng ngay việc đó lại. Chỉ trong thời gian chưa

đầy một nốt nhạc thì tôi đã nhận ra. Chúng ta thật làm, thật trải nghiệm thì chúng ta sẽ càng làm một cách mạnh mẽ. Chúng ta muốn có thể tinh tấn, nỗ lực một cách đặc biệt thì nội tâm chúng ta phải thanh tịnh, trí tuệ. Hằng ngày, chúng ta chỉ đang cố gắng làm theo một cách gượng gạo.

Hòa Thượng nói: **“Cho nên học Phật, tám vạn bốn ngàn pháp môn, không luận là chúng ta học pháp môn nào, nếu chúng ta muốn ngay đời này mau chóng thành tựu thì chỉ có pháp môn Tịnh Độ”**. Đây là lời Hòa Thượng nói, nếu chúng ta tin lời Hòa Thượng thì chúng ta sẽ thật làm. Chúng ta không thật làm là do chúng ta chưa tin.

Hòa Thượng nói: **“Để chúng ta một đời mau chóng chứng được thành tựu viên mãn, đạt đến bảo chứng chân thật, chúng ta phải chân thật phát tâm cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, mong muốn thân cận đức Phật A Di Đà, đối với thế gian này không thể có một chút tham đắm. Chúng ta buông xuống được càng nhiều thì chúng ta càng gần với Phật. Chúng ta chắt chừa càng nhiều thì chúng ta càng xa với Phật. Đạo lý này, chúng ta không thể không hiểu!”**. Tâm chúng ta chắt chừa rất nhiều vọng tưởng, chấp trước nên tâm không thể rảnh rang, thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: **Thích Ca Mâu Ni Phật vì chúng ta giới thiệu tình hình của thế giới Tây Phương Cực Lạc trong “Kinh Vô Lượng Thọ”. Tinh hoa nhất của bộ Kinh chính là phẩm thứ sáu phát đại thế nguyện”**. Phẩm thứ 6 của **“Kinh Vô Lượng Thọ”** nói đến 48 đại nguyện của Phật A Di Đà.

Hòa Thượng nói: **“Toàn bộ Kinh giảng rộng, giảng tường tận 48 nguyện của Phật A Di Đà, phẩm Kinh này là báo cáo học tập của Phật A Di Đà. Từng câu, từng chữ đều là A Di Đà Phật chính mình nói, Thích Ca Mâu Ni Phật không hề sửa đổi mà chỉ thuật lại lời phát nguyện của Phật A Di Đà”**.

Hòa Thượng thường nhắc chúng ta đem tâm, nguyện, hạnh của Phật làm thành tâm, nguyện, hạnh của mình. Hay cũng chính là Hòa Thượng khuyên chúng ta chuyển đổi tâm của mình thành tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật. Công cuộc chuyển đổi này đáng để chúng ta đặc biệt chú ý. Người thế gian luôn mong cầu thỏa mãn **“danh vọng lợi dưỡng”**, mong muốn giàu có hơn, đây không phải là chuyển đổi mà là tham cầu, chìm đắm trong dục vọng. Người thế gian chẳng những không nhắc nhở chúng ta phải xả bỏ **“danh vọng lợi dưỡng”** mà còn giúp chúng ta thỏa mãn tham cầu. Chúng ta không bao giờ có thể thỏa mãn dục vọng của chính mình. Phật nhận ra được chân tướng sự thật nên Ngài khuyên bảo chúng ta nên đi con đường này để đạt đến sự giải thoát vĩnh hằng. Con đường người thế gian đi là con đường khiến họ trầm luân trong sinh tử, vĩnh hằng trong sự đọa lạc.

Có những người giàu nhưng không vui, tâm vẫn bất an. Đó là vì tham cầu, dục vọng của họ vẫn đang dấy khởi. Những người giàu có nhất thế giới thì họ vẫn không dừng

việc truy cầu tiền tài, danh vọng, họ vẫn đang bị chi phối bởi “*danh vọng lợi dưỡng*”, chìm đắm trong “*tham, sân, si, mạn*”.

Hòa Thượng nhắc chúng ta phải thay đổi tâm phàm phu thành tâm của Phật. Chúng ta chưa có được tâm đó thì chúng ta phải hướng đến Phật mà làm theo. Chúng ta chưa có được nguyện của Phật thì chúng ta phải hướng đến Phật làm theo. Ban đầu, chúng ta cảm thấy rất khó làm nhưng chúng ta dần dần sẽ cảm thấy dễ hơn. Ban đầu, chúng ta làm chỉ giống Phật từ 1% đến 2%, chúng ta miệt mài làm thì chúng ta có thể giống được đến 10%, có người đã làm được thì chúng ta cũng nhất định cũng sẽ làm được.

Chúng ta là những người học Phật, niệm Phật, hướng đến Phật A Di Đà học tập vậy thì chúng ta quán sát xem Phật A Di Đà đã làm gì? Phật A Di Đà đã phát ra 48 nguyện, nếu Ngài không thực hiện được những nguyện này thì Ngài không thành Phật. Phật A Di Đà đã thành Phật từ vô lượng kiếp vậy thì tất cả nguyện Ngài phát ra đều đã viên mãn. Chúng ta phải thật làm, làm một cách bền bỉ theo lời dạy của Phật Bồ Tát. Chúng ta làm một cách bền bỉ thì chúng ta nhất định có thành tựu.

Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “***Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp***”. Chúng ta có đầy đủ năng lực của Phật nhưng những năng lực này đã bị vọng tưởng, phân biệt, chấp trước che lấp. Chúng ta đối trị 16 chữ, khi những thứ này vơi bớt thì tự tánh của chúng ta sẽ dần dần lộ diện. Chúng ta không còn “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*” thì tâm chân thành, bình đẳng, thanh tịnh, từ bi của chúng ta sẽ hiện ra rất rõ ràng, trí tuệ của chúng ta cũng sẽ bừng sáng. Trí tuệ của chúng ta giống như mặt trời tỏa sáng vào buổi bình minh.

Chúng ta học Phật, chúng ta phải có phương pháp tu hành. Chúng ta muốn có phương pháp tu hành vững chắc thì chúng ta phải thâm nghiên đối với giáo huấn của Phật Bồ Tát. Chúng ta tu mù, luyện quán và dẫn đạo cho người khác thì chúng ta sẽ đi về đâu? Chắc chắn là chúng ta sẽ đi về tam ác đạo. Người làm không đúng nguyên lý, nguyên tắc mà Phật đã dạy thì không thể đạt được kết quả như Phật Bồ Tát đã dạy.

Chúng ta luôn cảm tình dụng sự, nghĩa là chúng ta dùng cảm tình của mình làm việc mà không dùng lý trí. Chúng ta dùng cảm tình làm việc thì chúng ta rất dễ mắc sai lầm, chúng ta không nhận ra sai lầm vì lý trí của chúng ta bị cảm tình che mắt. Phàm phu thì mới dùng cảm tình dụng sự. Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên***”. Lời khuyên này của Hòa Thượng chỉ thẳng vào tập khí, phiền não của chúng ta nên chúng ta sẽ cảm thấy khó chịu. Mọi người nói những lời gạt để giúp chúng ta thỏa mãn tập khí nên chúng ta cảm thấy rất hài lòng, dễ chịu.

Ngày trước, tôi cũng nhắc nhở mọi người: “*Lời chân thật thì không hoa mỹ, lời hoa mỹ thì không bao giờ chân thành*”. Lời khuyên chân thành thì không có dùng mỹ từ, không dùng những từ ngọt ngào, dễ nghe. Chúng ta muốn được lòng người khác nên chúng ta

mới nói lời hoa mỹ. Chúng ta muốn được lòng người khác là để chúng ta chiếm lợi của người. Lời chân thật là lời mà người nói không mong được lợi. Hằng ngày, chúng ta tu học, làm việc, chúng ta là người thích nghe gạt hay thích nghe khuyên?

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!